

Sygn. akt *XI Ka 153/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Śpiewła

Sędziowie SO Elżbieta Kowalska

SO Magdalena Kurczewska – Śmiech (spr.)

Protokolant p.o. prot. Wojciech Czajkowski

przy udziale Prokuratora Urszuli Komor

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2015r.

sprawy skazanego **M. B.**

w przedmiocie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim

z dnia 12 listopada 2014r. sygn. akt *II K 811/14*

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zwalania skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

XI Ka 153/15

UZASADNIENIE

M. B. został skazany prawomocnymi wyrokami

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 20 grudnia 1995 r. wydanym w sprawie II K 729/95 za przestępstwo z art. 155 § 1 pkt 2 d.k.k. popełnione w dniu 6 października 1995 roku, na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której, na podstawie art. 83 § 1 d.k.k. zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 16 października 1995 roku do dnia 20 grudnia 1995 roku, w myśl art. 59 § 3 d.k.k. art. 59a pkt 1 i 2 d.k.k. orzeczono wobec skazanego nawiązki w kwotach po 100 zł każda na rzecz T. J., Fundacji (...) w C. i na rzecz Fundacji Pomocy (...) w R.; postanowieniem Sądu Wojewódzkiego we Włocławku z dnia 5 września 1996 r. warunkowo zwolniono z okresem próby do dnia 11 listopada 1998 roku, zaś postanowieniem Sądu Okręgowego w Lublinie odwołano warunkowe przedterminowe zwolnienie, postanowieniem Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do dnia 27 września 2003 roku, z którego karę odbywał w okresie od 16 października 1995 roku do dnia 11 września 1996 roku, a następnie od 24 czerwca 1999 roku do 27 stycznia 2001 roku;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 1 kwietnia 1998 r. wydanym w sprawie II K 151/98 za przestępstwo z art. 11 § 1 d.k.k. w zw. z art. 210 § 1 d.k.k. w zb. z art. 156 § 2 d.k.k. w zw. z art. 10 § 2 d.k.k. w zw. z

art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 23 stycznia 1998 roku, za które wymierzono karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 600 zł grzywny; na podstawie art. 83 § 1 d.k.k. zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 29 stycznia 1998 roku do dnia 1 kwietnia 1988 roku; orzeczono pozbawienie praw publicznych na okres 2 lat; postanowieniem Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do dnia 27 września 2003 roku, z którego karę odbywał w okresie od 28 stycznia 1998 roku do 24 czerwca 1999 roku a następnie od 27 stycznia 2001 roku do 27 września 2001 roku;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie III Wydział Karny z dnia 13 listopada 2000 r. wydanym w sprawie III K 477/00 za przestępstwo z art. 233 § 1 k.k. popełnione w dniu 15 kwietnia 1998 roku, za które wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności; postanowieniem Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do dnia 27 września 2003 roku,

IV. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 22 grudnia 2009 roku, wydanym w sprawie II K 818/09 za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w nocy z 07 na 08 grudnia 2008 roku, za które wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeczono od skazanego grzywnę w liczbie 50 stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej wynosi 10 zł, na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego, na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz W. K. kwoty 420 zł; postanowieniem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 20 września 2011 r. wydanym w sprawie II Ko 1324/11 na podstawie art. 75 § 1 k.k. zarządzono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 71 § 2 k.k. została ona skrócona o 25 dni, M. B. karę tę będzie odbywał w okresie od 16 listopada 2021 roku do 21 kwietnia 2023 r.;

V. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 5 marca 2010 roku wydanym w sprawie II K 1247/09 za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 października 2008 roku, za które wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych, przy ustaleniu, iż wysokość stawki dziennej wynosi 10 zł, na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego w okresie próby; postanowieniem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 18 października 2011 r. wydanym w sprawie II Ko 1479/11 na podstawie art. 75 § 2 k.k. zarządzono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 71 § 2 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono okres odbycia kary zastępczej pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną grzywnę od dnia 01 lipca 2011 r. do dnia 26 lipca 2011 r., M. B. karę tę będzie odbywał w okresie od 11 kwietnia 2021 r. do 16 listopada 2021 r.;

VI. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 1 lutego 2010 roku, wydanym w sprawie II K 1193/09 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w nocy z 22 na 23 września 2008 roku, za które wymierzono karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz na zasadzie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych, ustalając, iż wysokość jednej stawki dziennej wynosi 10 zł; którą odbywał w okresie od 6 października 2008 roku do 7 października 2008 roku, od 16 czerwca 2010 roku do 25 stycznia 2011 roku, od 27 lutego 2011 roku do 1 lipca 2011 roku, od 26 lipca 2011 roku do 13 października 2011 roku;

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim – Roki Sądowe w P. z dnia 30 czerwca 2010 roku wydanym w sprawie II K 257/09 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w nocy z 29 na 30 maja 2009 roku, za które wymierzono karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności, na poczet której, na zasadzie art. 63 § 1 k.k., zaliczono skazanemu okres jego zatrzymania od 1 do 3 czerwca 2009 r., na podstawie art. 415 § 4 k.p.k. zasądzone od skazanego na rzecz B. R. odszkodowanie w kwocie 100 zł z ustawowymi odsetkami od daty 30 maja 2009 r., karę odbył w okresie od 10 maja 2012 roku do 7 czerwca 2013 roku;

VIII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 21 czerwca 2010 roku wydanym w sprawie II K 621/09 za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i art. 283 k.k., art. 13 § 1 k.k. popełnionych w okresie od 24 do 31 grudnia 2008 roku oraz w nocy z 27 na 28 stycznia 2009 roku, za które przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k.

wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet tej kary na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniach 28 i 29 stycznia 2009 r., karę pozbawienia wolności skazany odbywał w okresie od 12 listopada 2011 roku do 10 maja 2012 roku;

IX. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 19 stycznia 2011 r. wydanym w sprawie II K 2075/09:

1/ za przestępstwo z art. 164 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 6 sierpnia 2009 roku, za które wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności;

2/ za przestępstwo z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 8 sierpnia 2009 roku, za które wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności:

na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i jako karę łączną wymierzono skazanemu karę 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której, na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres zatrzymania od 13 sierpnia 2009 r. do 14 sierpnia 2009 r., skazany karę pozbawienia wolności będzie odbywał od 12 kwietnia 2019 r. do 11 kwietnia 2021 r.;

X. wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach VII Wydział Karny z dnia 11 października 2010 roku wydanym w sprawie VII K 755/10 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w dniu 19 kwietnia 2010 roku, za które wymierzono karę 6 lat pozbawienia wolności, na poczet której na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 21 kwietnia 2010 roku do dnia 16 czerwca 2010 roku, karę pozbawienia wolności orzeczoną powołanym wyrokiem skazany aktualnie odbywa od dnia 7 czerwca 2013 roku, zaś przewidywany termin jej zakończenia przypada w dniu 12 kwietnia 2019 roku;

XI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 10 listopada 2011 roku wydanym w sprawie II K 516/09 za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełniony w nocy z 09 na 10 maja 2009 roku oraz w nocy z 12 na 13 maja 2009 roku, za który wymierzono karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych, określając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł, na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej powołanym wyżej wyrokiem, na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 13 maja 2009 roku do dnia 14 maja 2009 roku, karę tę skazany będzie odbywał od 21 kwietnia 2023 roku do 20 sierpnia 2024 roku;

XII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 18 listopada 2011 roku wydanym w sprawie II K 661/11 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w nocy z 14 na 15 lutego 2009 roku, za które wymierzono karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której, na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 15 lutego 2009 r. do dnia 17 lutego 2009 r., karę tę skazany będzie odbywał od 18 września 2024 roku do 16 grudnia 2025 roku;

XIII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 26 października 2011 roku wydanym w sprawie II K 1476/10 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 10 października 2009 roku, za które M. B. wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której, na zasadzie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie w dniach od 10 października 2009 r. do 11 października 2009 r., którą na zasadzie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 roku zamieniono na mocy postanowienia w sprawie II Ko 2981/13 na zastępczą karę aresztu w rozmiarze 30 dni.

Wyrokiem łącznym z dnia 12 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim:

1. na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. rozłączył karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 19 stycznia 2011 r. w sprawie II K 2075/09;

2. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. i art. 85 k.k., art. 86 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 91 § 2 k.k. połączył skazanemu M. B. orzeczone w wyrokach opisanych w pkt IV, V, VI, VII, VIII, IX, XI, XII jednostkowe kary pozbawienia wolności

i jako łączną wymierzył karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności oraz orzeczone w wyrokach opisanych w pkt VI i XI jednostkowe kary grzywny i jako karę łączną wymierzył karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł;

3. orzekł, iż w pozostałym zakresie wyroki opisane w pkt IV, V, VI, VII, VIII, IX, XI, XII podlegają odrębnemu wykonaniu;

4. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie;

5. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okresy odbytej kary: w sprawie II K 818/09 od 2 lutego 2011 roku do 27 lutego 2011 roku, w sprawie II K 1247/09 od dnia 01 lipca 2011 roku do dnia 26 lipca 2011 roku, w sprawie II K 1193/09 od 6 dnia października 2008 roku do dnia 7 października 2008 roku, od dnia 16 czerwca 2010 roku do dnia 25 stycznia 2011 roku, od dnia 27 lutego 2011 roku do dnia 1 lipca 2011 roku, od dnia 26 lipca 2011 roku do dnia 13 października 2011 roku; w sprawie II K 257/09 od dnia 1 czerwca 2009 roku do dnia 3 czerwca 2009 roku, od dnia 10 maja 2012 roku do dnia 7 czerwca 2013 roku; w sprawie II K 621/09 od dnia 28 stycznia 2009 roku do dnia 29 stycznia 2009 roku, od dnia 12 listopada 2011 roku do dnia 10 maja 2012 roku; w sprawie II K 2075/09 od dnia 13 sierpnia 2009 r. do dnia 14 sierpnia 2009 r., w sprawie II K 516/09 od dnia 13 maja 2009 roku do dnia 14 maja 2009 roku, w sprawie II K 661/11 od dnia 15 lutego 2009 r. do dnia 17 lutego 2009 r.;

6. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. L. z Kancelarii Adwokackiej w R. kwotę 442,80 (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy) w tym należny podatek Vat tytułem pomocy prawnej udzielonej skazanemu przed Sądem I i II instancji;

7. zwolnił skazanego od kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego i określił, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego. Zaskarżył wyrok w części, tj. w pkt 2 zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, który mógł mieć wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że związek podmiotowo-przedmiotowy pomiędzy popełnionymi przez skazanego czynami połączonymi przez Sąd wyrokiem łącznym uzasadniał orzeczenie wobec M. B. kary łącznej 6 lat pozbawienia wolności pomimo tego, że pomiędzy przedmiotowymi czynami istnieje bliskość czasowa i podobieństwo naruszonych dóbr prawnych, a ponadto skazany posiada dobrą opinię z Zakładu Karnego, co uzasadniało orzeczenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji.

Podnosząc powyższy zarzut wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i wymierzenie skazanemu kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego jest bezzasadna w stopniu oczywistym, a w związku z tym nie zasługiwała na uwzględnienie.

Oceniając całość zaskarżonego wyroku wskazać przede wszystkim trzeba, że Sąd Rejonowy trafnie ustalił, które z przestępstw popełnionych przez M. B. pozostają w zbiegu realnym w rozumieniu art. 85 k.k., a w związku z tym, które z wymierzonych mu kar mogą zostać połączone. Słusznie organ ten uznał, iż w realiach tej sprawy połączeniu podlegają jedynie kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w punktach IV, V, VI, VII, VIII, IX, XI i XII oraz kary grzywny orzeczone w wyrokach opisanych w punktach VI i XI. Stanowisko swe w tej mierze Sąd Rejonowy prawidłowo uzasadnił. Ta część zaskarżonego orzeczenia nie jest kwestionowana, stąd też nie ma potrzeby czynienia szerszych rozważań w tym zakresie.

Wniesiona apelacja w swej istocie kwestionuje wysokość wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności poprzez orzeczenie jej w nadmiernej wysokości, nieadekwatnej w stosunku do związku podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy czynami oraz aktualnej opinii o skazanym M. B..

Odnosząc się więc do apelacji obrońcy skazanego, kwestionującej orzeczenie w zakresie wymierzonej kary, to wskazać należy, iż orzekanie kary łącznej w przypadku ferowania wyroku łącznego, jest ponownym wymierzaniem kary za czyny przypisane wyrokami podlegającymi łączeniu. Z istoty kary łącznej wynika, że może być ona wymierzona przy zastosowaniu zasad absorpcji, kumulacji, bądź też zasady asperacji. Dla wymiaru kary łącznej decydujące znaczenie mają popełnione czyny i ich wzajemny stosunek, co pozwala, najczęściej z perspektywy czasowej, w nowym świetle spojrzeć oraz ocenić zarówno społeczną szkodliwość poszczególnych czynów, już bez wartościowania stopnia winy, co zostało przesądzone prawomocnymi wyrokami jednostkowymi, ale również i postawę sprawcy. Zasadnicze znaczenie dla wymiaru kary łącznej ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary i to w znaczeniu prewencji ogólnej, jak też prewencji generalnej.

Słusznie uznał Sąd Rejonowy, że w realiach niniejszej sprawy nie ma możliwości połączenia skazanemu kar na zasadzie pełnej absorpcji i to bez względu na okoliczności przez niego podnoszone w apelacji.

Ferując wyrok w zakresie kary łącznej sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar jednostkowych orzeczonych w poszczególnych wyrokach, lecz powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć, czy już po wydaniu poprzednich wyroków, zaistniały takie okoliczności, które przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej. Przez ten związek należy rozumieć choćby podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich. Im te podobieństwa podmiotowo-przedmiotowo pomiędzy poszczególnymi przestępstwami są większe, tym wymiar kary łącznej powinien zmierzać ku zasadzie absorpcji, a im są mniejsze - ku zasadzie kumulacji (vide np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33).

Nie ulega więc wątpliwości, że zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej winna być stosowana tam, gdzie pomiędzy zbiegającymi przestępstwami zachodzi bliski związek podmiotowy i przedmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych, jest wystarczającą oceną zachowania sprawcy.

Odnosząc powyższe rozważania, dotyczące dyrektyw wymiaru kary łącznej, do realiów przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że jakichkolwiek zastrzeżeń nie nasuwa rozstrzygnięcie w przedmiocie wymierzonej kary łącznej. Na gruncie sprawy niniejszej brak jest tego rodzaju okoliczności, które dawałyby podstawę do zastosowania zasady absorpcji. W odniesieniu do omawianych skazań, brak jest ścisłego, pełnego związku podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy czynami. Skoro skazany popełnionymi przez siebie czynami godził w różnorodnej dobre korzystające z ochrony prawnej, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, to nie może być mowy o bliskości przedmiotowej przestępstw pozostających w zbiegu. Bliski związek czasowy popełnionych przestępstw, nawet mając na względzie aktualną opinię o skazanym, nie stanowi wystarczającej przesłanki ku temu, by przyjąć zastosowanie przesądzić zastosowanie względem skazanego najkorzystniejszej z zasad dotyczących łączenia kar.

W przekonaniu Sadu odwoławczego kara ukształtowana na zasadzie asperacji jest sprawiedliwa i uwzględnia bliskość czasową popełnienia poszczególnych przestępstw oraz więź przedmiotową (w odniesieniu do części przestępstw), ale również to, że czyny pozostające w zbiegu godziły w różne dobra chronione prawem i stąd więź przedmiotowa była, co do zasady, dosyć odległa. Skoro Sąd Rejonowy wymiar kary łącznej w zaskarżonym wyroku określił na sześć lat pozbawienia wolności, w sytuacji, gdy odrębne wykonanie kar z wyroków prowadziłyby do konieczności odbycia kary w rozmiarze wyższym o trzy lata i sześć miesięcy pozbawienia wolności, to nie można przyjąć, iż jest to kara w społecznym odczuciu niesprawiedliwa. Co więcej, popełnienie kilku przestępstw zanim zapadnie pierwszy

wyrok nie może premiować takiego multi-sprawcy, jakim jest skazany M. B. i skutkować w sumie łagodniejszą odpowiedzialnością karną za poszczególne zbiegające się czyny karalne poprzez orzeczenie jednej kary łącznej w wysokości zbliżonej do najwyższej z kar wymierzonej za poszczególne przestępstwa. Wymierzenie kary łącznej nie polega przecież na nieuzasadnionym premiowaniu skazanego, tylko jest działaniem racjonalnym, oznaczającym orzeczenie kary adekwatnej generalnie do związku przedmiotowo-podmiotowego między zbiegającymi się realnie przestępstwami, nie zaś tylko do ich bliskości czasowej. Trzeba także podnieść, że M. B. był wielokrotnie karany i choć jego zachowanie w czasie odbywania kary nie nasuwa większych zastrzeżeń, to okoliczność ta nie może przemawiać za ukształtowaniem kary łącznej w sposób odpowiadający zasadzie pełnej absorpcji. Pozytywna opinia z zakładu karnego to okoliczność, która nie ma wpływu na wymiar kary łącznej a brana jest pod uwagę przy orzekaniu o warunkowym przedterminowym zwolnieniu skazanego z odbycia reszty kary. Popęlnienie wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z zasady pełnej absorpcji.

Reasumując stwierdzić należy, iż przytoczone powyżej okoliczności dają w ocenie Sądu Okręgowego podstawę do uznania zaskarżonego orzeczenia za trafne w zakresie rozstrzygnięcia o rozmiarze wymierzonej M. B. łącznej kary pozbawienia wolności. W warunkach tej sprawy nie występują nie tylko przesłanki przemawiające za zastosowaniem wobec skazanego zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej, lecz również takie, które mogłyby przekonywać o zasadności złagodzenia kary wymierzonej mu zaskarżonym wyrokiem. Orzeczona kara łączna jest wyważona, sprawiedliwa i stanowiąc syntetyczną, całościową ocenę zachowań skazanego, jest do niej adekwatna i nie razi swą surowością. Jedynie tak ukształtowana kara pozwoli na osiągnięcie wobec M. B. korzystnych efektów poprawczych i powinna spowodować, iż zrozumie on naganność swojego postępowania, a po wyjściu na wolność pokieruje swoim życiem w taki sposób, by ponownie nie naruszyć norm prawa karnego.

Całkowicie nie przekonuje więc ogólnikowa i jednostronna, mająca charakter przede wszystkim polemiczny, apelacja obrońcy skazanego. Oceniając całokształt okoliczności tej sprawy, nie sposób więc zdaniem Sądu Okręgowego mówić o błędzie w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia.

Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, wobec oczywistej bezzasadności apelacji i nie dopatrując się uchybień określonych w art. 439 k.p.k. lub art. 440 k.p.k., Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie o wydatkach postępowania odwoławczego uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k. – skazany przebywa w zakładzie karnym i nie posiada majątku.

Elżbieta Kowalska Włodzimierz Śpiewła Magdalena Kurczewska-Śmiech